

נתיב ההתמרה הרצאה 211 מתאריך 4 מאי 1973
אירועים חיצוניים משקפים בריאה עצמית – שלושה שלבים
(תרגום ראשוני מאת ליאורה ורדי)

אני מברך אתכם ידידי היקרים בערב זה. הזמן בשל להרצאה זו מפני שמספר מספיק של ידידי ההולכים בנתיב יהיו מסוגלים, לא רק להבין בצורה אינטלקטואלית אלא גם להשתמש בחלק מהעקרונות. כמו תמיד, אני צריך לחזור על אינפורמציה מסוימת על מנת להבהיר את ההקשרים ואת הנושא כולו.

השכל האנושי לחוץ בתוך קופסה צרה – קופסה של תפיסות שגויות ומוגבלות. רק כאשר אתם מכירים את עצמכם אתם יכולים בהדרגה להשיג פרספקטיבה נכונה ותפיסה של החיים והיחס שלהם לבריאה העצמית הפנימית שלכם. התפיסה של השכל האנושי שגויה במובן זה שאתם מתרגמים את מה שאתם רואים כדבר שלם, למרות שאתם רואים רק חלקים קטנים. ראייה חלקית זו משנה את טבע ההיבטים הנתפשים של המציאות, ונותנת לכם תמונה שונה לחלוטין של החיים, של הבריאה, ושל התהליכים של החיים והבריאה. לצורך האנלוגיה דמיינו תמונה רחבה שממנה אתם תופסים דרך פתח צר רק חלק קטן, מפני שיתר התמונה מכוסה. מה שתראו הינו רק חלק של המציאות, אבל אם אתם מאמינים שזו כל המציאות, כל התפיסה וההבנה שלכם שגויים. השכל האנושי והתפיסה האנושית פועלות בדרך דומה בקשר לעולם האמיתי.

כמו כן זה נכון שאותו שכל אנושי מסוגל להתרחבות אינסופית ולעבור מעבר למוגבלות הנוכחית שלו. המוגבלות הספציפית של השכל תתמיר בסופו של דבר על מנת להיווכח בהיקף הכולל שלו. חלק ניכר מהתפיסות האנושיות השגויות נובע ממיקוד והתניה חד צדדיים. השכל מתנה את האמונות העצמיות, התפיסות וההתבוננויות שלו ומנציח אותם כל עוד לא מאתגרים או חוקרים את התהליכים המותנים האלה. (self conditioning processes) אבל כל עוד לוקחים כמובן מאליו וכאמת את האמונות והתפיסות המותנות האלה, השכל נשאר בקופסה.

על מנת להשיג הבנה עמוקה יותר ותמונה ברורה יותר של המציאות, עליכם לדעת תחילה שבאופן קבוע אתם עושים לעצמכם שטיפת מוח, במיוחד ביחס להתנסויות שלכם בחיים. כל עוד הקשר בין המציאות הפנימית לתנאים או לנופים הפנימיים מצד אחד, ולחוויות החיצוניות מצד שני הינו קלוש, כפי שזה נראה כך לרוב בני האדם, הטבע של החיים והיחסים בין החיים לבין העצמי מעוותים לחלוטין. הקופסה שבה השכל מוצא את עצמו נהיית צרה ומוגבלת באופן מכאיב. לא ניתן לסמוך על כל התפיסות מפני שהתפיסה הראשית של החיים ושל העצמי היא לא ממוקדת. (off center).

האשליה, שהחיים החיצוניים אוכפים עליכם התנסות, היא כה נפוצה שקשה מאוד להפסיק את שטיפת המוח. בהרצאה זו אני רוצה לדבר במיוחד על שלושה שלבים בסיסיים בגדילה ובהתפתחות כפי שהם נראים מנקודת הראות של התנסות החיים שלכם.

בשלב הראשון, שהינו הכי רחוק מהמציאות, נראים כל האירועים כמנותקים מכם לחלוטין. העולם נראה מקום קבוע שבו ההתנסויות האישיות שלכם מגיעות אליכם כתוצאה של מקרה

טהור, מזל או חוסר מזל. אבל ביחד עם הגדילה מגיעה התקדמות. אתם מתחילים להבחין באירועים שאתם יצרתם, אולי לא במודע או בכוונה, אבל אתם יודעים שאתם גרמתם לתוצאות שאתם חווים. עם זאת, כאשר זה מגיע למאורעות "חיצוניים" שנראה שאין להם שום קשר אתכם, עדיין אינכם יכולים לראות זאת. כאשר אירועים כאלה מטרידים את מצב האושר והשלווה שלכם, אתם עדיין מאוד רחוקים מהמרכז שלכם. ואז האירוע החיצוני, שנראה רחוק מהמצב הפנימי שלכם, משקף רק בצורה סמלית אספקטים של העצמי הפנימי שלכם שאתם אמורים להתעמת איתו אבל סירבתם לשים לב אליו עד כה. הסירוב המתמשך הזה לראות את האמת מרחיק אתכם במידה כזו מהנקודה שבה אתם יכולים להיות מודעים לבריאה העצמית שלכם, עד כי התוצאות של הבריאה שלכם רחוקות מכם בפועל, לא רק בתפיסה. הן נראות מנותקות מהתהליכים הרצוניים שלכם.

זהו שלב מאוד מכאיב מפני שכל מה שקורה לכם נראה כלא מגיע לכם והחיים נעשים מאוד מפחידים מבחינת האופי הבלתי צפוי שלהם. אתם באמת נראים כקורבן של הנסיבות וחסרי יכולת השפעה. התרשמות זו גורמת לפחד גדול וחוסר אמון בחיים. זה גם מנציח את התעתוע האנושי הגדול ביותר: המסקנה שבני אנוש הינם קורבנות. שום משחק אינו כה קטלני או יותר מכאיב. ועם זאת יש התנגדות עצומה לוותר על התעלול על ידי הסרת כיסוי העיניים והתבוננות מעבר לתפיסה המוגבלת.

דיברתי על העיקרון הזה פעמים רבות בהקשרים שונים. כמה מכם, המעורבים בנתיב, **לאחר שהתגברתם על התנגדויות וחסיונות בעצמכם, אתם מתחילים למעשה לחוות לעיתים, שמה שנראה קודם כמאורע חיצוני בצורה אבסולוטית שאליו הושלכתם בצורה אקראית, היה למעשה הרחבה הגיונית מאוד של עמדה פנימית וכוונה מפורשת שלכם. אירוע כזה משקף דעות מעוותות ספציפיות אשר בתורן גורמות לפעולה, תגובה או רצון ספציפיים ומעוותים.** כאשר מוקם הגשר המקשר, אתם מתחילים לתפוס עולם שונה לחלוטין. המיקוד השגוי מוזז צעד אחר צעד וההסתכלות על החיים משתנה ונעשית ברורה יותר.

כפי שאתם יודעים, חיבור בין עמדות פנימיות למאורעות חיצוניים דורש אומץ, ענווה ויושר. זה דורש יושר מוחלט של אחריות עצמית. אבל את האמונה, הביטחון, האנרגיה החדשה והכוח הבורא שמושג על ידי חיבור כזה בין חוץ לפנים לא ניתן לאמוד רק במילים. רבים מכם נעים באופן רצוף לכיוון זה. ככל שתמשיכו, תפחת ההתנגדות לבצע את החיבורים האלה. **הסיכוי שיש לכם, להחזיק באשליה שאתם קורבנות של החיים, פוחת בקצב שבו גוברת האחריות העצמית שלכם ונעשית כה מהנה שאתם לא תחליפו אותה יותר בעבור הרגשת קורבן לא אמיתית.**

ככל שאתם יותר נכנסים לשלב החדש, כך פחות יקרו לכם מאורעות חיצוניים שנראים כמעט מנותקים מכם. ואחר כך אתם תכירו בהם כבריאה שלכם ללא שום צל של ספק. ככל שיותר תבנו את החיבורים האלה וכך תראו כיצד אתם עצמכם מעצבים את חוויות החיים שלכם, כך פחות יקרו מאורעות שנראים כה רחוקים מכם, שאת ההקשר להם אתם מבצעים רק על ידי שימוש באירוע כסמל המתאר היבט של הנוף הפנימי שלכם. וזה מביא אתכם לשלב השני בהתקדמות הזו.

בשלב השני אתם יכולים לראות יחסית בקלות את האירוע החיצוני כתוצאה של עמדות שלכם. אין זה אומר שאתם יכולים מיד להפסיק ליצר את הבריאות המסוימות האלה. עליכם לצבור מידה גדולה של הבנה עצמית ולחשוף ולשחרר הרבה אנרגיה כלואה ורגשות קפואים לפני שתוכלו לברוא את החיים שלכם. עם זאת, מאוד ברור לכם שההתנסות שלכם הינה תוצאה של העמדות, הכוונות, האמונות והרגשות שלכם. אתם יכולים לראות כיצד התנסות זו או אחרת הינה תוצאה ספציפית של תשוקה, מנגנון הגנה, פעולות הרסניות, תבניות התנהגות שליליות וכו'. מיותר לומר שבשלב זה אין אפשרות להרגיש כה חסר אונים, חרד, פוחד, קורבן וחסר תקווה. אפילו אם האישיות עדין מפקפקת בנקודה זו, ביכולת שלה לשנות את העמדות והתבניות הספציפיות מפני שהיא לא חשפה עדיין רמה עמוקה יותר של כוונה שלילית ושל אי רצון לשנות את העמדות, לפחות העולם אינו נראה יותר מקום קאוטי (תוהו ובוהו). זהו צעד גדול קדימה בסקלה האבולוציונית.

בשלב השלישי של ההתקדמות, העמדות, הפעולות, הכוונות והרגשות שלכם נעשו מספיק טהורים, אמיתיים ופרודוקטיביים כך שאתם יוצרים התנסות חיים שרובה חיובית. יותר ויותר האירועים החיצוניים מגיעים על פי רצונכם. כפי שדיברתי בהרצאה הקודמת, אתם נעים אל תהליך יצירה עצמית חדש של יצירה והתנסות חיובית. אבל בשלב זה עדיין אינכם לגמרי טהורים. השכל שלכם הרבה יותר מודע לבורות העצמיים שלו ועל כן יכול לחדור במהירות דרך צעיף האשליה. אף אל פי כן עדיין נשארים כמה עננים, ולפעמים אתם סובלים ממצבי רוח משתנים שנראים כבאים וחולפים ללא שום סיבה חיצונית. אבל כעת אתם לא משלים את עצמכם שמישהו או משהו אחר גורם לכם לסבול. אתם יודעים שזה מגיע ממצבי הרוח שלכם. כמוכן, לפעמים אתם עשויים לומר שמצב הרוח הקודר הינו תוצאה של משהו מסוים שגרם לכם לדבר זה או אחר, וזה עשוי להיות נכון. אבל אירוע כזה אינו שייך לשלב השלישי. זה שייך לשלב ראשון או שני, תלוי במבט שלכם. שלב שלישי פירושו שאתם כבר יודעים שמצב הרוח שלכם לא נוצר על ידי גורם חיצוני, אלא פשוט נוצר בתוכם ללא שם סיבה או פרובוקציה חיצונית. זה כאילו ענן כיסה את השמש ואתם לא יודעים עדיין מדוע, אבל אתם יודעים שהענן נמצא בכם. עדיין אתם קורבן של תנודות של מצבי רוחכם. שלב שלישי זה הוא הכי קרוב למגע ישיר שלכם עם המציאות הפנימית, אבל הוא עדיין רחוק (removed). אני מתכוון שההגשמה (manifestation) עוברת באופן קבוע קרוב יותר לחפיפה עם המצב הפנימי שלכם כתוצאה מכך שהקמתם את הקשרים בשלבים הקודמים.

מה שגורם לעננים הפנימיים האלה לכסות באופן פתאומי את השמש הפנימית עשוי להשתנות, כמוכן. יכול להיות שאתם מדחיקים רגש מסוים ותפיסה מסוימת של אנשים סביבכם מפני שאינכם רוצים לטפל בכאב או בתסכול. או שאתם פשוט חווים את התנועה הפנימית של הנתיב, החושפת כל הזמן חומר עמוק יותר כדי שתטפלו בו ככל שאתם מתקדמים. מצבי רוח אלה הם תמרורים עבורכם, ומאפשרים לכם לשים לב לדבר בכם שאחרת לא היה חודר לשכל המודע שלכם.

כאשר אני מדבר על מציאות פנימית, אני מתייחס בהקשר זה לא רק למצב פסיכולוגי או רגשי. המציאות הפנימית היא היקום הרחב, ואתם כאישיות ניצבים על הגבול בין המרחב הפנימי האינסופי והנרחב של בריאה שבו קיים כל מצב תודעה, ביטוי ותנאי שאפשר לתפוס, ומצד שני

החלל החיצוני שאותו יש למלא בתודעה ואור, באהבה ובחיים. הגוף החומרי שלכם הוא הגבול, מצב הגבול. התודעה מאחורי הגוף היא הגורם המעביר שמשמיתו היא להביא את המציאות הפנימית לחלל. הקושי היחיד הוא שאנשים במצב הגבול הזה שוכחים לעיתים קרובות שהמציאות הפנימית הינה העולם האמיתי, או אפילו שיש בכלל עולם פנימי.

החשיכה של השכל המוגבל גורמת לכך שכמעט בלתי אפשרי לתפוס את העולם האמיתי הקיים בפנים או דרככם, שמוביל למרחבים אינסופיים. אתם יכולים לתפוס את החלל רק במונחים של מציאות חיצונית משתקפת. רק החלל של מצב מודעות תלת מימדי נראה אמיתי. עם זאת אפילו הפיזיקאים שלכם יודעים כיום שהיחס של זמן/חלל/תנועה הוא בעל שונות אינסופית, ולכן הרצף זמן/חלל/תנועה של העולם שלכם – מצב תודעה שלכם - הוא יחסי ורק אחד מבין אפשרויות רבות, ואינו "מציאות" נוקשה בלעדית הישימה לכל המצבים הפנימיים. כאשר תודעה אנושית "מתה", מה שקורה הוא שהיא נסוגה מהקליפות שלה לרצף אחר של זמן/חלל/תנועה, שהינו העולם הפנימי.

כפי שהזמן, החלל והיחס של תנועה לזמן ולחלל בתוך המציאות-חלל הספציפית הם תוצאות של מצב תודעה מתאים, כך גם הנופים, האובייקטים, התנאים, חוקי הטבע, האטמוספירה, האקלים, גם הם נובעים ממצבים ספציפיים של תודעה. העולם הפנימי שלכם הוא על כן תוצר מוחלט של מצב תודעה כללי. בעולם פנימי זה אתם מתחברים לאחרים שמצב התודעה הכללי שלהם דומה לשלכם, כך שאתם חולקים ספירה שיצרתם במשותף של מציאות זמנית. חוק זה מתאים כמובן גם לספירת האדמה, בהבדל היחיד שמצבים פנימיים מתממשים על האדמה בדרך שלרוב קשה יותר להבחין.

אתם גם יודעים שהתודעה האישית שלכם אינה רק מצב מאוחד. אתם מורכבים מהיבטים רבים של תודעה שלעיתים קרובות עשויים להיות בחילוקי דעות מוחלט בינם לבין עצמם ומצבי התפתחות אלה עשויים להשתנות באופן נרחב.

כאשר העצמי האמיתי לוקח על עצמו משימות עוד לפני ההתגלמות בגוף, הוא בוחר לקחת היבטים מסוימים של תודעה ביחד איתו, אם ניתן לומר זאת בצורה כזו. אתם נעזרים בנתיב כדי להשלים את המשימה שהעצמי האמיתי הבין, שהיא להביא איחוד בין ההיבטים המופרדים של התודעה שלכם, וגם לזקק, לחנך מחדש ולטהר את ההיבטים המפוצלים. האגו שלכם, שהוא התודעה הפעילה המחליטה כלפי חוץ, יכול לבחור לחפש הבנה לגבי ההקשרים האלה, או לחמוק ממנה. תודעת האגו שלכם היא קו הגבול בין עולם האור הפנימי לבין החלל החיצוני. כפי שאמרתי, כאשר השכל האנושי מסתבך במציאות החלקית של תודעה תלת ממדית, הוא יכול בקלות לשכוח את המשימה. רק על ידי מאבק הוא יתעורר לתודעה גדולה יותר. אוסיף פה שבני אנוש מקבלים סיוע רב של הנחיה רוחנית במאבק זה אם הם רק מוכנים לקבל את העזרה.

כאשר השכל המנותק שוכח את האמת הגדולה יותר של ההווה, העצמי אגו המודע מזדהה באופן זמני עם היבטים הדורשים חינוך מחדש וטיהור. ואז הוא מאבד תחושה של זהותו האמיתית. מצב מכאיב באופן קיצוני זה קורה רק כאשר מתאפשר ליוהרה, רצון עצמי ופחד לשלוט על התודעה.

ברגע שחשפתם, לקחתם בעלות והערכתם באופן אמיתי את ההיבטים השליליים שאיתם הזדהיתם ולכן נאבקתם כנגד ראייתם, הבידול המביש הזה פוסק, ואותם היבטים נראים כעת בדיוק כפי שהם: פשוט היבטים של העצמי הכולל.

לכן חשוב ביותר בנתיב שלכם לחקור את עצמכם ולהפסיק להחביא את החלק השלילי שלכם. מפני שכל שתחביאו אותו יותר, כך יותר תאבדו את עצמכם בו ואז האכזבה של האשליה תגדל. רק כאשר תגייסו אומץ ותאמצו את הענווה להכיר שוב ושוב ולחשוף את החלקים השליליים שלכם, אז יקרה הנס: אתם תפסיקו להזדהות בסתר עם החלקים שאתם רוצים להחביא. באופן פרדוקסאלי, **ככל שיותר תחשפו את החלק ההרסני, כך יותר תכירו את העצמי הבורא האמיתי שלכם**. ככל שיותר תחשפו את הכיעור, כך יותר תכירו את היופי, ככל שיותר תחשפו את השנאה על כל מרכיביה, כך יותר תכירו את מצב האהבה שקיים בכם מכבר שיכול לזרוח מבפנים.

דמיינו לעצמכם, ידידי, את המצב המכאיב באופן בלתי ייאמן שבו שמתם את עצמכם כאשר אתם מחביאים את מה שאתם כל כך מתביישים בו או מפחדים ממנו. בדיוק בגלל שאתם מחביאים אותו, אתם יוצרים את אותן עמדות שאתם הכי שונאים בעצמכם. אתם גורמים להן להיות ללא שיעור גרועים יותר על ידי ההסתרה ואז נעשים יותר ויותר משוכנעים ברמות עמוקות של התודעה שלכם שהן מרכיבות את ההוויה האמיתית שלכם. מעגל זדוני זה גורם לכם להיות נחושים יותר להסתיר ולכן להרגיש יותר מופרדים, יותר שליליים, יותר הרסניים, רק בגלל שיטות ההסתרה שלכם. ההסתרה דורשת תמיד השלכה של אשמה אמיתית על גבי אחרים, האשמה, ניקיון כפיים עצמי, צביעות וכן הלאה. לכן אתם נעשים יותר משוכנעים שהחלק החבוי הוא העצמי המוחלט שעבורו אין תקווה. המשימה האמיתית שלכם צריכה להתחיל בחשיפת כל מה שזה אתם. אמרתי זאת פעמים רבות, מפני שפשוט אין דרך אחרת לגבי היבט זה של התפתחות רוחנית. מחפשי גדילה רוחנית שנמנעים מזה, משלים את עצמם וצריכים בזמן זה או אחר לפגוש את ההתעוררות הגסה המכאיבה הזו. אתם צריכים לעבור דרך התהליך הזה, עליכם לחשוף את כל החלקים. עם זאת, חשיפה כזו מביאה איתה את המודעות שהדעה הגרועה ביותר על עצמכם לעולם אינה מוצדקת, ולא משנה עד כמה מכווערות התכונות והעמדות שהחבאתם. הן לעולם אינן מוצדקות מפני שאותם חלקים הם רק היבטים מופרדים של התודעה הכוללת שהעצמי האמיתי נטל על עצמו.

כשאתם עוברים את השלבים האלה, אתם נעשים מודעים לעצמי הגבוה, לא כתיאוריה או כהנחה פילוסופית אלא כמציאות בוטה, כאן ועכשיו. אתם חווים את עצמכם כהוויה אמיתית שאתם, תמיד הייתם ותמיד תהיו ולא משנה מה ההיבטים המופרדים של התודעה עשו בדרך של האשליה והטעויות. זו באמת משימה גדולה ונפלאה! בתהליך אתם לומדים על המציאות הפנימית ועל כל ההיבטים והרמות של התודעה. אתם רואים את האירוע החיצוני ביחס לנוף הפנימי שלכם. הנוף הפנימי הוא לא יותר מאנלוגיה סמלית או צבעונית. זאת באמת מציאות בוטה.

הבה נחזור לשלושת השלבים הבסיסיים במובן ספציפי זה. כשאתם עובדים על פי ההוראות של הנתיב ומקיימים את החיבורים בין עצמכם לאירועים חיצוניים בחיים, לא משנה עד כמה הם רחוקים מהרצון שלכם ומהאחריות שלכם, מתחיל תהליך הפוך מעניין בתפיסה שלכם את העצמי ואת החיים. האירוע החיצוני, שתחילה נראה כסיבה, נעשה כעת תוצאה, וההפך. מה שתחילה

נראה רק כאנלוגיה סמלית, כלומר נוף פנימי, נעשה כעת מציאות חזקה, בעוד שאירועים חיצוניים נעשים מייצגים סימבוליים של תנאי פנימי. תפיסה חדשה זו מביאה איתה מכלול שלם של תגובות חדשות לחיים. עולה תחושה פנימית עמוקה של ביטחון, מפני שהמחשבות, התשוקות, הרגשות והעמדות נתפסים כגורמים בוראים. לפיכך לא מתייחסים יותר בצורה לא אחראית למחשבות, דעות, אמונות, רגשות ועמדות כי לא מניחים יותר שהם לא נחשבים ושהם לא גורמים לתוצאה. מודעות חדשה זו מביאה איתה את התחושה שאתה הבורא של הדברים.

אם אתה לא מתנגד ללכת מעבר להיגיון המוגבל והשגוי של תודעה חומרית שבה החיים נראים כדבר קבוע ונתון שבו היציבו אותך, תחוה את העקביות בין אירועים חיצוניים לחיים הפנימיים שלך. השלווה, השמחה, הביטחון ותחושת האיחוד עם כל החיים, שהם תוצאות בלתי נמנעות, יהפכו למגוחכת את ההתנגדות הקודמת כנגד מצב זה. אף על פי כן בני אנוש נאבקים כנגד מודעות זו יותר מאשר כנגד כל דבר אחר. אתם מחפשים את כל סוגי התירושים. לאורך ההיסטוריה האנושות יצרה תשובות שונות כדי להסביר את התוצאות של בריאה פנימית, על מנת לחמוק מלקחת אחריות לגביה. אתם מסרבים לשייך את האירועים החיצוניים למצב הפנימי שלכם. יש לכם נטייה חזקה להתעלם מאמת זו ולא ליישם אותה, ועם זאת שום דבר לא יכול לשחרר כמו גישה חדש זו בעצמכם ובחיים שלכם.

שום דבר אחר יכול לתת לכם את האמצעי האמיתי לברוא את החיים שלכם מחדש, ליצור אותם מחדש. ברגע שתראו את הבריאה השלילית, יש לכם את הכלים לכוון בריאה חיובית במקום, כי שולטים אותם עקרונות. אתם התניתם את עצמכם להתעלם ממחשבות שליליות ומפירושים שאתם נושאים, להתעלם מלראות את הנטייה שלכם לחפש הצדקות לטעויות, לזדון ולרוע שלכם. אתם מעדיפים לא לעשות דבר מאשר לראות שאתם בכוונה בחרתם חוויה לא מאושרת מסיבות מרושעות. לעיתים קרובות אתם בוראים ויוצרים הרבה התנסויות מכאיבות, מתישות ומתסכלות. ואז אתם משתמשים בעובדה זו כהצדקה להיות יותר מרירים, מתנגדים, מענישים וחוסמים את המיטב שבהוויה שלכם. אתם מאבדים את גורם הרצון של בריאות אלה והסבל שלכם נעשה אמיתי מאוד. ככל שאתם יותר מאבדים את הקשר בין הבריאה העצמית, כך הסבל נעשה יותר מר וחסר תקווה. ואז אתם מעמידים פנים שההתנסות שלכם לא נגרמה מהמחשבות והכוונות שלכם.

לעיתים קרובות אתם מתעלמים מהכוח היוצר של המחשבות, הכוונות או העמדות הרגשיות שלכם בגלל מרווח הזמן בין הסיבה לתוצאה. השכל הילדותי רואה סיבות ותוצאות רק כיחידה מיידית הנראית קשורה בצמידות. רק השכל הבוגר מסוגל להבחין בתוצאה המוזזת מגורם סיבתית. כאשר קיימת כוונה שלילית השכל נשאר ילדותי ועיוור באופן יחסי והתפיסות שלו מוגבלות באופן יחסי.

ברגע שהגעתם לשלב השני שבו אתם מתחילים להכיר בהתנסויות כתוצרים של העמדות שלכם, יהיו לכם יותר ויותר התנסויות שבהן קל לגלות זאת ופחות ופחות התנסויות שהן השלכה חיצונית מוחלטת וסמל של מציאות פנימית. בשלב זה אתם עשויים להיות תקועים פה ושם ולמצוא עצמכם מתנגדים בצורה מודעת לבריאה חיובית. אף על פי כן זה מאפשר לכם הזדמנות למקד את מאמצים, תשומת הלב והאנרגיות ולהיות מודעים לחומר נוסף החבוי שגורם לחסימות

אלה. כעת, לפחות, אתם יודעים היכן אתם תקועים ומדוע. אתם יכולים לבחור ולכוון את המיקוד שלכם בדרך משמעותית. אתם יכולים להפוך את המהלך הנוכחי שלכם לשרשרת רציפה משמעותית: מחשבה, כוונה נבראת ופעולה או ההפך ממנה.

אני מציע לכולכם, ידידי, להתחייב במיוחד לראות את החיים שלכם יותר ויותר במונחים אלה. מה חסר לכם וכיצד אתם יוצרים זאת? עד כמה אתם נכונים להיות באמת עם עצמכם? באיזה דרך? זו השאלה הגדולה.

כעת ניקח את השלב השלישי שבו אתם מתעמתים עם מצבי הרוח שלכם. כולכם הייתם במצבים שבהם פתאום ללא סיבה, מצב הרוח השתנה משמחה לעצב. דבר זה נראה תחילה יותר מתסכל מאשר מקרה שבו אתם יכולים להצביע על התנועה בגורם חיצוני. באותו זמן, זה מוביל אתכם יותר כלפי הגרעין שלכם. אינכם יכולים יותר להאשים אחרים ובכך לחמוק מהאמת שלכם. כל עוד אתם יכולים להשתמש באנשים אחרים כשעיר לעזאזל כדי לתרץ את מצבי הרוח העגומים שלכם, אתם יותר רחוקים מהאמת מאשר ברגע ששום דבר מטריד לא קרה ועדיין מצב הרוח שלכם השתנה. שינוי זה, שנראה ללא סיבה, הוא כה מתסכל שאתם מתחילים למרוד ולהתנגד לו באופן פנימי. זה קורה במידה שבה אתם עדיין מאשימים אחרים במצב שלכם. אז אתם מרגישים חייבים להיאבק כנגד הזרימה של התנועה הפנימית שלכם. החלק הילדוני שבכם מצהיר שאסור ששום דבר לא נעים ישתנה (לרעה). אם אתם מרגישים טוב כעת, זה צריך להיות באופן מתמיד. הדרישה והאמונה בהתמדה של מצב רוח עכשווי, גם היא יוצרת את הצד השני של המטבע: כאשר אתם בקשיים, מדוכאים, במצב רוח עגום, אתם נואשים מפני שגם פה אתם חושבים שמצב רוח זה הינו סופי. אתם לא מאפשרים לעצמכם להתחבר לתנועה הפנימית של הזרם. אם תלמדו להאזין פנימה ולעקוב אחר זרם החיים הפנימי בדרך מאוד ממוקדת וקשובה, כשאתם משתמשים בתפיסות הפנימיות העדינות שלכם, תצליחו לתפוס שקיימת תנועה מתמדת בתוכם.

האנלוגיה בחלומות ובשפה סמלית אחרת היא שהשהיה הארעית בגוף אנוש הינה מסע. לכל אורך ההיסטוריה הרוחנית השתמשו באנלוגיה זו. היא מגלה אמת עמוקה: הנתיב הפנימי הינו תנועה מתמדת דרך שלבים של חומר נשמה שיש לעבור אותם. מסע זה אינו רק מילה. הוא תנועה זורמת מתמדת. וכך הנתיב האישי שלכם – תנועה. הוא מעביר אתכם דרך הנופים שלכם. הוא סוחב אתכם דרך הנוף של העצמי הגבוה שלכם, שהינו יפה ומבריק. אבל אם לא תבצעו את המשימה שבאתם למלא, לא תחוו את הנוף היפה הזה לעיתים קרובות, מפני שתיתקעו ותישארו בנופים של היבטים אחרים של התודעה שלכם שלא איחדתם ולא שילבתם בעצמי האמיתי.

מה שקורה כאשר לאחר מהלך חיים (כלומר לאחר המוות) אתם נסוגים לתוך יקום פנימי עם ההיבטים השונים של האישיות שלכם? אתם חיים בהם לחילופין. ההיבטים שלא הצלחתם לאחד עם העצמי הגבוה נשארים חלקיקים מופרדים בעולמות שהם יצרו. אתם חייבים לפעמים לשכון באותם עולמות מופרדים, הכמות של "זמן" (בהעדר מילה טובה יותר) תלויה בעוצמה של כל מצב. כל אחד מהם יהיה עולם כמו העולם החומרי, למשל, אבל עם תנאים, מימדים וחוקים שונים שייראו מציאות יחידה כל עוד השכל שלכם מקובע עליהם, בדיוק כפי שהספירה הזו נראית המציאות היחידה בשעה שאתם מקובעים רק עליה. כל העולמות האלה הינם עולמות של תודעה

ופעולה. היות שיש לכם היבטים שונים רבים, אתם תשכנו בעולמות שונים רבים. אבל רק בעולם העליון של התודעה המפותחת שלכם תדעו שהעולמות האחרים הם לא העולמות המוחלטים ולא כל העולמות. כאשר התודעה שלכם מקובעת על כל אחד מהעולמות האחרים, אתם שוכחים את הזהות האמיתי שלכם, אתם מתפקדים כמו בן אנוש בלי להכיר את הזהות האלוהית האמיתית שלכם כל עוד אתם מזדהים עם האספקטים הפחות מפותחים את ההווה שלכם. ואז השתיה הארעית בעולמות הנמוכים של אותם היבטים נראית סופית כל עוד היא נמשכת. הסופיות הינה אשליה, אבל רק כאשר אתם נמצאים במציאות גדולה יותר של עולם האור אתם יודעים שהמציאות הסופית היחידה היא יופי, אהבה, אמת, אור ואושר עליון. כל שאר המצבים הם זמניים.

וכעת, כאשר מצב רוחכם מדרדר ואתם נופלים לייאוש ונאבקים כנגד מצב הרוח, אתם לא זורמים עם התנועה הפנימית וממשיכים להאמין שאתם נמצאים בעולם הסופי של חשיכה. אני אומר לכם, ידידי, רק העובדה שאתם שוקלים מחשבות אלה של אמת, ללא מאבק ופאניקה, בלי רעיונות מפחידים של סופיות – זה יגרום לכם להיות מודעים לכך שיש תנועה. זה יגרום לשינוי עצום מפני שהוא יוביל אתכם לחקור ולמצוא מהי משמעות התנועה לעבר החשיכה עבורכם. במקום להיאבק כנגד החשיכה, תקבלו אותה כמצב זמני ותזרמו איתה. אם אתם נלחמים, אתם רק עוצרים את התנועה. אם אתם מקבלים את המצב, אתם זורמים עם התנועה והיא תעביר אתכם הלאה. אם אתם מקבלים את הכאב ומתחברים במודע למשמעות שלו, הכאב ייפסק. וכך לגבי חשיכה או מצב רוח שלילי. ראו זאת כענן זרמו עם התנועה שתשא אתכם, במטרה להבין את המשמעות של מצב הרוח. לכל ענן ישנה משמעות. התחייבו להבין את משמעות מצב הרוח, והנתיב הפנימי יגלה לכם את התשובה.

יעצתי לכם שוב ושוב, להשתמש בדוח היומי כמכשיר של הנתיב. עברו את הימים במונחים של מצבי הרוח השונים "שמשתלטים" עליכם במהלך יום מסוים. המרכאות למילה משתלטים קיימים בגלל שהרגשה זו הינה שוב אשליה, כאילו התבוננתם דרך הקצה הלא נכון של הטלסקופ. אתם מיצרים את מצב הרוח, אבל אינכם יודעים זאת. זו תנועה בתוכם, היבט שלכם, זה הנוף האישי שלכם. מצב הרוח מבטא משמעות ספציפית וזה נתון בידיכם לאפשר לעצמי הפנימי ליצור את התשובה, להביא מצבי רוח שונים אלה לנתיב ולעקוב אחר התבניות האלה. אם תתבוננו בהם, תפיקו משמעות עצומה מהם. חוסר החיבור שלכם מהמשמעות של מצב הרוח גורם לכך שהוא נראה כאילו הוא השתלט עליכם, כפי שאירוע חיצוני נראה לכם כאילו אינו תלוי בשום דבר בתוכם. כל עוד אינכם יודעים ולא רוצים לדעת שחלק מכם המתאים למצב הרוח יצר ומשך את שדה האנרגיה, והיא באופן בלתי נמנע גרמה לאירוע החיצוני, תרגישו מנותקים מאותו חלק.

אולי כתוצאה מניסיוני בהרצאה זו לגשר על הפער בין מציאות פסיכולוגית ורוחנית, יתאפשר לכם כעת להשתמש במציאות הרוחנית כמנחה דרך מעשית. כולכם יודעים שמציאות פסיכולוגית, ככלל, עוצרת במקום של העצמי היוצר של ההווה הפנימית שלכם ומתעלמת מאחריות עצמית בנוגע לכל דבר, פרט לפעולות חיצוניות מודעות. אתם גם יודעים שככלל, המציאות הרוחנית הפופולרית לא מספקת לכם משמעויות פסיכולוגיות שיאפשרו לכם להשתמש באמת שהמציאות שלכם, הפנימית והחיצונית, הינה הבריאה שלכם. פעילות רוחנית נעשית אז בריחה מגורמים

פסיכולוגיים. אבל זה נכון באותה מידה שהדרך שבה הפסיכולוגיה מתקדמת היום נעשית גם כבריחה מאחריות עצמית עמוקה ביותר ולכן גוזלת מהאדם את היכולת המודעת שלו ליצור ולברוא מחדש. אני מנסה לאחד את השתיים כשני צדדים של אותה אמת. אם מוותרים על אחד, השני נעשה בריחה וגישה לא שלמה למאבק בני אנוש על הארץ.

(הערת המתרגמת: הפסיכולוגיה לא מלמדת שאנחנו יוצרים את המציאות שלנו, והאחריות שלנו על פי הפסיכולוגיה מוגבלת לתחום מצומצם).

לפני שאמשיך בהרצאה, אני רוצה לדבר על התקדמות היסטורית במונחים של אחריות עצמית. בזמנים קדומים, בני אנוש חוו את עצמם כתלויים לחלוטין באלילים. במאות האחרונות הקודמות שלטה תנועת נגד דתית שבה הכישלון, העוני, המחלה ואי השפיות נזקפו לחובת בני האדם. נידו אותם כחוטאים, החרימו אותם ושפטו אותם. זה היה עיוות של המציאות, שאכן כל אחד יוצר את המצב והניסיונות שלו. אבל אם משתמשים לרעה במציאות כזו ברוח מפרידה, חסרת אהבה ושופטת, האמת נעשית חצי אמת מסוכנת. יש להניחה בצד באופן זמני כדי לאפשר לאיזון חדש וטוב יותר להופיע. על כן המאה האחרונה (הוא מתכוון למאה ה-19), שרוחה עדיין שולטת כעת, שוללת את המושג של אחריות עצמית. במונחים רחבים יותר של אבולוציה, העמדה של המאה הזו היא איזון נגד לעיוות הקודם ולחצי אמת. הנטייה הנוכחית היא שהאדם הסובל נראה כקורבן חף מפשע. עדיין מבלבלים בין הקריאה לאחריות עצמית ובין האשמות הקודמות, היהירות והגישה המענישה. לכן בני אנוש הם חלשים ומולכים שולל לגבי הפוטנציאלים שלהם. הפסיכולוגיה מתעלמת מהגורם החשוב של אשמה אמיתית שיש להכיר בה מעבר למה שנקרא אשמה נוירוטית ולא מוצדקת.

רק כעת, בתנועה הספיראלית האבולוציונית של בני אנוש ככלל, אנשים נהיים בעלי יכולת לקחת אחריות ללא העיוות של אשמה. כעת אתם יכולים למצוא דרך לקחת בעלות על השליליות שלכם בלי ליפול לייאוש מפני שאתם יכולים לעבור מעבר לתודעה המוגבלת בשלב זה. המסע שלכם לקח אתכם צעד מספיק ניכר קדימה כך שהתבגרתם רוחנית ואתם יכולים למצוא את האיזון, את האהבה ואת האמת של אחריות עצמית בוראת. כעת האמת של אחריות עצמית יכולה להיות מושגת ברמה חדשה. במקום להשתמש באמת זו כנגד אחרים על מנת לרומם את האגו הקטן מעליהם, ניתן להשתמש באמת זו לגבי העצמי שלכם. אפשר להפעיל את האמת של אחריות עצמית לא כהאשמות מענישות, אלא כצורה גבוהה ביותר של כבוד אנושי. **וכך רק כאשר אתם רוצים להיות באמת לגבי שליליות והרסנות שלכם תוכלו למצוא את הגדולה של העצמי הבורא שלכם ולדעת שאתם הבורא ו"שליח אלוהים"**. המטוטלת תנוע עד אשר לא יהיה פיצול באהבה ובאחריות עצמית כלפי ניגודים הדדיים אלא הם ייצרו שלמות כוללת אחת.

ידידי היקרים, אני מברך אתכם מהעולם של אהבה, אמת ואנרגיה ויטאלית. השתמשו באנרגיה זו, כפי שעשיתם לעיתים קרובות, בכדי ללכת עמוק בתוכם ולהיות אחד עם כולם. היות בשלום.

(הערת המתרגמת: בכל מקום שבו מופיע שכל, זה תרגום של המילה mind. אבל mind כולל למעשה יותר מאשר שכל.)